

INTERVIEW Leven Lennie Kerkhoff verbonden met piano

'Als ik speel, valt alles op zijn plek'

In het huis van Lennie Kerkhoff is het zelden stil. Muziek vult er niet alleen de ruimte, maar verrijkt ook het leven van het gezin van de Haarlemse pianist. „Als ik speel, valt alles op zijn plek.”

Jelmer Koper
jelmer.koper@mediahuis.nl

Haarlem ■ Al meer dan twintig jaar begeleidt Kerkhoff koren, al veel langer geeft ze pianoles en treedt ze op bij uiteenlopende concerten. Ze studeerde piano en kamermuziek aan het conservatorium en volgde een postmaster liedbegeleiding. Toch, zegt ze, is haar liefde voor muziek geworteld in iets eenvoudigs: het plezier van spelen. „Het gaat mij niet om het presenteren. Ik wil vooral de emotie in de muziek overbrengen.” Op zondag 9 november speelt zij met COV Haarlem en collega-pianist Hans van Beelen onder meer Schuberts Fantasie in f mineur en delen van Orffs Carmina Burana. Aan de eettafel in haar huis, waar ook haar oma en haar vader gewoond hebben, vertelt Kerkhoff over haar jeugd, haar leerlingen en de troost die piano-muziek kan bieden.

Je speelt al vanaf jonge leeftijd piano. Hoe is dat ooit begonnen?
„Mijn moeder gaf pianoles en mijn zus kreeg van haar les. Als zij oefende, wilde ik graag meedoen. Toen een collega tegen mijn moe-

der zei: 'Misschien wordt het tijd dat Lennie ook les krijgt,' is het begonnen.”

Komt die muzikale aanleg dus vooral van jouw moeder?

„Mijn moeder was pianiste en mijn vader zingt graag. Eigenlijk zingt de hele familie: muziek hoorde er gewoon bij. Er stond altijd wel iemand te zingen of te spelen.”

Wat trekt je zo aan in de piano en speel je ook andere instrumenten?

„Ik heb ook blokfluit en altviool gespeeld, maar de piano bleef mijn instrument. Het is zó direct. Je kunt er meteen op uitdrukken wat je voelt. Met een paar noten kun je een sfeer oproepen. Het ene stuk klinkt droevig, het andere vrolijk - dat vind ik magisch. Je kunt met muziek iets zeggen zonder woorden. Dat heeft me nooit meer losgelaten.”

Wist je al vroeg dat je pianist wilde worden?

„Blijkbaar wel. Een oud-klasgenoot vertelde me later dat ik dat op mijn zevende al zei. Voor mij voelt piano spelen niet als een keuze, maar als iets natuurlijks.”

In je tijd op het conservatorium en je postmaster liedbegeleiding heb

„Voor mij voelt piano spelen niet als een keuze, maar als iets natuurlijks.”

Het programma

Het najaarsconcert van de COV Haarlem op zondag 9 november bestaat uit een driedelig programma, met Ramírez' Navidad Nuestra, Schuberts Fantasie in f mineur en Orffs Carmina Burana. Het concert wordt begeleid door de pianisten Hans van Beelen en Lennie Kerkhoff en het Holland Slagwerk Ensemble. Solisten zijn Jeannette van Schaik (sopraan), Jan-Willem Schaafsma (tenor) en Jan Willem van der Hagen (bariton). Ook het Schoolkoor van de Muzikale Basisschool Koorschool Haarlem verleent medewerking. Het geheel staat onder leiding van dirigent Piet Hulsbos.

Het concert begint om 15.00 uur in de Grote Zaal van Phil Haarlem. Kaarten zijn verkrijgbaar via de website van de Phil.

Lennie Kerkhoff achter de vleugel in haar studeerkamer.

FOTO'S UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

Je je eigen stijl ontwikkeld. Hoe zou je die stijl omschrijven?

„Mijn studie liedbegeleiding zorgde voor verdieping: luisteren naar zangers, hun verhaal ondersteunen. Maar mijn eigen stijl ontstond vooral tijdens het conservatorium. Daar ontdekte ik hoe ik iets persoonlijks kon toevoegen zonder de componist tekort te doen. Ik probeer niet alleen de noten te spelen, maar ook het verhaal erachter te vertellen. Muziek moet iets te weegbrengen.”

Je begeleidt al meer dan twintig jaar verschillende koren, waaronder ruim tien jaar het COV Haarlem. Wat vind je daar bijzonder aan?

„Het samen met zoveel mensen muziek maken. Pianospelen is vaak een eenzame bezigheid, uren alleen achter de toetsen. In een koor voel je de energie van anderen. De dynamiek, de samenwerking met de dirigent, het sociale contact: dat is een heerlijke afwisseling. De COV Haarlem voelt als een warm bad.”

Je geeft les aan dertig tot veertig leerlingen. Kinderen en volwassenen. Heeft iedereen talent?

„Het lesgeven begon toevallig. Toen ik vijftien was, werd mijn pianolerares ziek en vroeg ze of ik

„**Ik probeer niet alleen de noten te spelen, maar het verhaal erachter te vertellen**”

„**Je kunt met muziek iets zeggen zonder woorden. Dat heeft me nooit meer losgelaten**”

een paar van haar leerlingen tijdelijk kon overnemen. Sindsdien heb ik altijd pianoles gegeven. Het mooiste is om te zien hoe iemand groeit. Soms komt een leerling vol onzekerheid binnen en dan, na een tijdje, zie je de vonk overslaan - dát moment is goud waard.”

Muziek kan helpen bij het verwerken van emoties. Wat kan jij erin kwijt?

„Tijdens mijn eindexamen in Antwerpen speelde ik een stuk van Janáček, geschreven na de dood van zijn dochter. Zelf had ik net een dierbare verloren. Alles wat ik voelde, kon ik kwijt in dat stuk. Na afloop was mijn docent zichtbaar ontroerd. Dat moment bevestigde voor mij wat muziek kan doen: ze spreken waar woorden tekortschieten.”

Betekent de piano dan ook iets spiritueels voor jou?

„Ja, zeker. Ik ben gelovig. Voor mij gaat geloof over liefde, natuur, verbondenheid. Muziek is daar een directe uitdrukking van. In de Matthäus Passion bijvoorbeeld voel ik iets dat groter is dan wijzelf.”

Er staan een vleugel en twee piano's hier in huis. Zijn jullie kinderen ook muzikant?

„Mijn kinderen zijn ermee opgegroeid - ze hoorden me al spelen toen ze nog in mijn buik zaten. Onze dochters hebben jarenlang een instrument gespeeld, mijn zoon speelt nu basgitaar en drums in een band. Ook hij speelt klassiek piano. Soms wil ik studeren en dan hoor ik hem boven spelen. Dan denk ik: laat maar, ik studeer straks wel. Het is prachtig dat hij dat doet.”

Luister je veel naar muziek?

„Ja, vooral in de auto en vaak klassiek. Dan hoor ik dingen die ik nog niet ken, en dat inspireert. Thuis luister ik meestal naar de stukken waar ik aan werk. En zelfs als ik niets hoor, speelt er in mijn hoofd altijd wel iets - een melodie, een akkoord, een fragment. Dat helpt me, bijvoorbeeld als ik door de regen fiets.”

Als klassiek pianiste, wat vind je dan van popmuziek?

„Vroeger was ik een van de weinigen in de klas of in mijn vrienden-groep die niet naar popmuziek luisterde.”

„Dan voel je je best wel een buitenbeentje. Als ik nu nummers hoor, herken ik ze vaak wel, maar ik zou niet kunnen zeggen wat het precies is.”